

Han skal vedligeholde den til Bruget hørende Besætning og holde de dertil hørende Bygninger og andre Inventarier i forsvarlig Stand“.

23) § 16 affattes saaledes:

„Af ovennævnte Kongsgods svares samme Skatter og Afgifter som hidtil. Ved Deling af Kongsfæster, der overtages i Brug af arveberettigede, fordeles de sædvanlige Skatter og Afgifter i Henhold til Delingens Omfang.

Af nye Brug, som Landbrugsraadet maatte oprette eller sanktionere, fastsættes Afgifterne under Hensyntagen til Sædvane, og Afgiften erlægges hvert Aars 1. December for det løbende Kalenderaar“.

24) § 18 affattes saaledes:

„Dør Fæsteren af et Arvefæste, har en efterlevende Ægtefælle Ret til, uden nyt Fæstebrev og uden at betale Indfæstning, at beholde Fæstet for sin Livstid, medmindre der findes en Fæstearving, som er Efterkommer af den afdøde Fæster (se nedenfor), men ikke af den efterlevende Ægtefælle, i hvilket Tilfælde Arvingen kan kræve at tiltræde Fæstet ved sit fyldte 21de Aar“.

25) Ny § a)

„Ved Fæsteskitte kan det paalægges den tiltrædende Fæster at yde Aftægt til den fratrædende og dennes efterlevende Ægtefælle eller, hvis det er en efterlevende Ægtefælle, som fratræder Fæstet, til denne, samt under særlige Omstændigheder til Børn af den afdøde eller fratrædende Fæster eller efterlevende Ægtefælle.

Den saaledes paalagte Afgift bortfalder ikke ved ny Fæsteledighed“.

26) Ny § b)

„Ved Fæsteledighed eller Arvefæste skal der tilkomme sidste Fæsters ægte Afkom Ret til at faa Ejendomme i Fæste i følgende Orden:

- 1) ældste Søn eller dennes Afkom,
- 2) er intet saadant, da yngre Søn og hans Afkom,
- 3) ere Sønner eller deres Afkom ej til, da ældste Datter og hendes Afkom,
- 4) ere ej heller saadanne til, da yngre Datter og hendes Afkom.

Er der Børn af forskellige Ægteskaber, er kun det Kuld, fra hvis fædrene eller mødrene Frænder Fæstet er kommet, berettiget.

Er der ved Fæsteskitkets Indtræden intet ægte Afkom af sidste Fæster i Live, skal den have Ret til Fæstet, som sidste Fæster — hvis han frivillig fratræder Fæstet — udpeger, eller hvis han er død, har udpeget ved Testamente, dog under Betingelse af, at Landbrugsraadet godkender hans Bestemmelse, og der ikke foreligger særlige Paakrav fra Sidelinier.

Foreligger ingen saadan Bestemmelse som nævnt ovenfor, eller godkendes den ikke af Landbrugsraadet, tilkommer der sidste Fæsters ægte Søsken og deres ægte Efterkommere Fortrinsret til Fæstet, saaledes at fædrene Fæste tilfalder samfædre Søsken og deres Afkom, mødrene Fæste tilfalder sammødre Søsken og deres Afkom.

I de oven for nævnte Tilfælde gaar Broder og hans Afkom fremfor Søster og hendes Afkom; ældre gaar for yngre, ældre Linie for yngre Linie. Er den nærmeste død, træder hans Efterkommere, en efter anden, i hans Sted.

Imellem de ovenfor nævnte fortrinsberettigede skal dog den have Forrang, som sidste Fæster — hvis han frivillig fratræder Fæstet — udpeger, eller hvis han er død, har udpeget ved Testamente“.

27) Ny § c)

„Adgang til at faa Kongsfæste er betinget af, at den paagældende overfor Landbrugsraadet i Henhold til Sædvane kan godtgøre, at han har Duelighed til at forestaa Ejendommen. Er denne Betingelse ikke til Stede, gaar den ham tilkommende Fæsteret over til næste berettigede. Er den nærmest berettigede umyndig paa Grund af Alder, skal Ejendommen foreløbig bestyres paa hans Vegne ved en af Landbrugsraadet dertil godkendt Person.

Ingen kan samtidig være Fæster af mere end eet Kongsfæste“.

28) Ny § d)

„Den, der mener sig berettiget til et Arvefæste, kan, naar Fæsteskitte er indtraadt, kræve afgjort ved Dom under en af ham mod Landbrugsraadet anlagt Sag, om der tilkommer ham Arvefæsteret; dog maa Sagen rejses inden 2 Maaneder efter Fæsteskitkets Indtræden og derefter forfølges uden Ophold“.